

Bilag til f. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

fælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. kap. 31.«

§ 2

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 30. oktober 1992 som ændret senest ved lov nr. 474 af 12. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 93, stk. 3, ændres »§ 289, 1. pkt.,« til: »§§ 223, stk. 1, og 289, 1. pkt.,«.

§ 93. Forældelsesfristen er

- 1) 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen, eller når straffen for overtrædelsen ikke ville overstige bøde.
- 2) 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år.
- 3) 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år.
- 4) 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid.

Stk. 2. For overtrædelse af denne lovs § 296, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, § 297 og § 302 er forældelsesfristen i intet tilfælde mindre end 5 år. Det samme gælder strafansvar for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told og afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Stk. 3. For overtrædelser af denne lovs § 289, 1. pkt., eller §§ 13, 15 eller 16 i skattekontrolloven er forældelsesfristen i intet tilfælde mindre end 10 år.

Stk. 4. — — —

2. § 210, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til kønslig

omgængelse med en person af samme køn og med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje.«

§ 210. Den, der har samleje med en slægtning i nedstigende linje, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der har samleje med sin broder eller søster, straffes med fængsel indtil 2 år. Straffen kan bortfalde for den, der ikke er fyldt 18 år.

Stk. 3. Har anden kønslig omgængelse end samleje fundet sted, bliver en forholdsmæssigt mindre straf at anvende.

§ 3

I erstatningsansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 8. september 1986 som ændret senest ved lov nr. 1110 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 26 affattes således:

»§ 26. Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort.

Stk. 2. Selv om der ikke er lidt tort, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særligt groft angreb mod en andens person eller frihed.

Stk. 3. § 18, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på godtgørelse efter stk. 1 og 2.«

§ 26. Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort. § 18, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på godtgørelse for tort.